

บทที่ 2

ผลงานวิจัยและงานเขียนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ก. การดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกร

การดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกรในปัจจุบัน มีหลายประเทศทั่วโลกได้ดำเนินงานที่คล้ายกันในรูปแบบของ 4-H Club ซึ่งมีต้นแบบมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา Erickson (1951:12-13) ได้กล่าวว่า การดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกรในสหรัฐอเมริกาว่ามี 2 ประเภท คือ Project group คือกลุ่มยุวเกษตรกรประเภทที่สมาชิกทำงานโครงการเดียวกันเหมือนกันหมดและอีกประเภทหนึ่งคือ Community club เป็นกลุ่มยุวเกษตรกรที่มีหลายโครงการสมาชิกสามารถเลือกทำงานตามความสนใจ Chang (1963:121-141) ได้กล่าวว่า การเรียกชื่อกลุ่มเยาวชนในชนบทนั้นแตกต่างกัน เช่น สหรัฐอเมริกา และไต้หวันเรียกว่า 4-H Club ส่วนในประเทศไทย เริ่มตั้งเมื่อปี ค.ศ.1952 มีชื่อเรียกว่า yuwa kasikorn มีกลุ่มเริ่มต้น 134 กลุ่มจำนวนสมาชิก 4,848 คน มีผู้นำกลุ่ม 307 คนและประเทศไทยในปัจจุบันกลุ่มยุวเกษตรกรอยู่ในความรับผิดชอบของกรมส่งเสริมการเกษตร ในอดีต ได้มีการศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้กลุ่มยุวเกษตรกรประสบผลสำเร็จ ดังนี้ เกษณี (2510) ได้สรุปผลการศึกษาว่ากลุ่มยุวเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จนั้นเกิดขึ้นจากความสมัครใจของสมาชิกเอง และสุทธิ (2521) ได้สรุปแนวทางของยุวเกษตรกรไทยว่า งานยุวเกษตรกรจะดำเนินงานประสบผลสำเร็จมากน้อยแค่ไหนประกอบด้วยปัจจัย 3 อย่างคือตัวสมาชิกเอง ที่ปรึกษาของกลุ่มยุวเกษตรกร และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบกลุ่มยุวเกษตรกร ส่วน โยธิน (2529) ได้ศึกษาถึง การแพร่กระจายความรู้ทางการเกษตรของสมาชิกยุวเกษตรกร ในจังหวัดกาญจนบุรี ผลการศึกษาปรากฏว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการแพร่กระจายความรู้คือระยะเวลาการเป็นสมาชิกยุวเกษตรกร แต่ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน คือ อายุ สถานภาพในกลุ่ม และระดับความรู้ของสมาชิกยุวเกษตรกร

และณัฐภูมิ (2533) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานของกลุ่มยูวเกษตรกรดีเด่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือระหว่างปี 2529-2531 พบว่า กลุ่มยูวเกษตรกรได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เจ้าหน้าที่เคหกิจเกษตรและที่ปรึกษากลุ่มยูวเกษตรกรลดลงเรื่อยๆ จากปี 2529, 2530 และ 2531 เพราะเจ้าหน้าที่จะต้องไปกระตุ้นกลุ่มยูวเกษตรกรกลุ่มอื่นต่อไปอีก ผลการนิพนธ์จึงสมมติฐานปรากฏว่า เพศ อายุของสมาชิกยูวเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์ กับการเข้าร่วมกิจกรรม การประชุม การทัศนศึกษาและการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ของกลุ่มยูวเกษตรกร อย่างไรก็ตามการดำเนินงานกลุ่มยูวเกษตรกรจะสำเร็จได้ต้องประกอบด้วยปัจจัย ดังต่อไปนี้

ข. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มยูวเกษตรกร

1. ผลตอบแทนสมาชิกจากการทำงานรวมของกลุ่ม ผลตอบแทนหมายถึงรายได้จากการทำงาน จากการศึกษาสมาชิกยูวเกษตรกรมารวมกลุ่มกันนั้นสมาชิกมีงาน โครงการแบ่งออกได้เป็น งานส่วนบุคคล งานกลุ่มย่อย งานรวม งานรวม คือ งานที่สมาชิกทั้งกลุ่มหรือแบ่งเป็นกลุ่มย่อยร่วมกันปฏิบัติและรับผิดชอบ สถานที่ดำเนินการอาจจะเป็นที่บ้านสมาชิกคนใดคนหนึ่ง ที่สาธารณประโยชน์ ในหมู่บ้าน การที่กำหนดให้สมาชิก ได้ร่วมปฏิบัติงานนี้ เพราะมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้สมาชิก ได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน เป็นหมู่คณะ มีความสมัครสมานสามัคคี ในหมู่สมาชิกด้วยกัน ผลหรือรายได้ที่เกิดจากงานรวมอาจจะพิจารณาแบ่งปันกัน ในหมู่สมาชิก ที่ร่วมปฏิบัติงาน กลุ๊น (2533:53-54) กล่าวว่าการศึกษาที่ยูวเกษตรกรมีผลตอบแทนหรือรายได้ที่เกิดจากงานรวมอาจรวบรวมเป็นเงินรายได้ของกลุ่ม หลังจากนั้นก็แบ่งปันให้สมาชิกแล้วซึ่งรายได้นี้จะช่วยให้กลุ่มยูวเกษตรกรประสบความสำเร็จซึ่ง พระเยาว์ (2524) ได้ศึกษาความต้องการความรู้ของสมาชิกยูวเกษตรกรจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า งานส่วนบุคคล งานกลุ่มย่อย งานรวม ที่ได้ผลผลิตนั้น มีทั้งการบริโภคเอง แจกจ่ายให้ผู้อื่น และจำหน่ายเพื่อนำรายได้แบ่งปันกัน ในทำนองเดียวกัน ศิริจรรยา (2529) ได้กล่าวว่า ยูวเกษตรกรจะมีรายได้เฉลี่ยปีละ 5,413.30 บาท จากการทำงานรวมได้จากการทำโครงการปลูกข้าวโพด โครงการปลูกผักและโครงการปลูกข้าว

2. พื้นที่ทำการเกษตรของผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกร กลุ่มยุวเกษตรกรส่วนใหญ่จะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับพื้นที่ทำการเกษตรของผู้ปกครองทั้งสิ้น เพราะว่างานโครงการของกลุ่มยุวเกษตรกร จะดำเนินการที่บ้านหรือพื้นที่ทำการเกษตรของผู้ปกครอง จากการศึกษาของ พระเยาว์ (2524) กล่าวว่า งานส่วนบุคคลส่วนมากทำในที่ดินของครอบครัวหรือพื้นที่ของผู้ปกครองนั่นเอง ในทำนองเดียวกัน ปวีต (2528) ก็ได้ศึกษาปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มยุวเกษตรกร จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า พื้นที่ทำการเกษตรของผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มยุวเกษตรกรทั้งสิ้น เพราะว่ากลุ่มยุวเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จนั้นผู้ปกครองจะมีพื้นที่ทำการเกษตร 20 ไร่คิดเป็นร้อยละ 68 ส่วนกลุ่มที่ไม่ประสบความสำเร็จ พบว่าส่วนใหญ่พื้นที่การเกษตรของผู้ปกครองยุวเกษตรกรมีอยู่ระหว่าง 0-9 ไร่คิดเป็นร้อยละ 38.67

3. อายุของสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกร เนื่องจากอายุของสมาชิกอยู่ในช่วง 10-25 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่ต่างกันมาก ดังนั้นประสิทธิภาพการทำงานความสามารถและความสนใจของสมาชิกแต่ละคนจึงต่างกัน ดังนั้น อายุของยุวเกษตรกรจึงเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้กลุ่มยุวเกษตรกรประสบความสำเร็จจากการศึกษาของ ปวีต (2528:38) ได้กล่าวว่าอายุของยุวเกษตรกรจะมีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มยุวเกษตรกรทั้งสิ้น เป็นเพราะยุวเกษตรกรที่มีอายุน้อยมีความสนใจต่อการเป็นสมาชิกยุวเกษตรกรมากกว่ายุวเกษตรกรที่มีอายุมาก ทั้งนี้ยุวเกษตรกรที่มีอายุมากจำเป็นต้องช่วยพ่อแม่ทำงานหาเงินจนไม่มีเวลาพอ ในทำนองเดียวกัน เกษณี (2510) ได้ศึกษา วิธีการดำเนินงานของยุวเกษตรกรอำเภอภาชี จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า กลุ่มยุวเกษตรกรตั้งขึ้นได้เกิดจากความสมัครใจ ของสมาชิกเองและสมาชิกมีอายุระหว่าง 10-15 ปี

4. ระยะเวลาการเข้าร่วมกลุ่มของสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกร กลุ่มที่ประสบผลสำเร็จนั้นจะพบว่า สมาชิกจะเข้าร่วมกลุ่มฯ นานกว่ากลุ่มที่ไม่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าสมาชิกที่เข้าร่วมกลุ่มฯ นานนั้นได้ทำงานรวมร่วมกัน ตามแผนงานของกลุ่มที่ได้ตกลงกัน ส่วนกลุ่มที่ไม่ประสบความสำเร็จนั้นเพิ่งเริ่มดำเนินงาน หรือเริ่มรับสมัครใหม่เข้ากลุ่ม จาก

การศึกษาระยะเวลาการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกรของ ปีวิต (2528:57) พบว่า ในกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ ส่วนใหญ่จะมีอายุการเป็นสมาชิก 2 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 70.67 และเป็นสมาชิกน้อยกว่า 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.33 สำหรับกลุ่มยุวเกษตรกรที่ไม่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่อายุการเป็นสมาชิกน้อยกว่า 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 73.33 ส่วนที่มีอายุการเป็นสมาชิก 2 ปี ขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 26.67 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าสมาชิกที่มีระยะเวลาการเข้าร่วมกลุ่มนาน 2 ปี ขึ้นไปแล้ว จะมีความเข้าใจวัตถุประสงค์ และ เน้นความสำคัญของการเป็นสมาชิกยุวเกษตรกร ซึ่งในทำนองเดียวกัน ศิริจรรยา (2529) ได้ศึกษา เรื่องการยอมรับความรู้ทางการเกษตรของสมาชิกยุวเกษตรกรในจังหวัดราชบุรี พบว่าระยะเวลาการเป็นสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกรเฉลี่ย 2.9 ปี การยอมรับความรู้ทางการปฏิบัติของสมาชิกยุวเกษตรกร ที่เป็นสมาชิกนาน ไม่แตกต่างกับสมาชิกยุวเกษตรกรที่เป็นสมาชิกไม่นาน แต่แตกต่างกันในทางทฤษฎี ซึ่งระยะเวลาการเป็นสมาชิกยุวเกษตรกร ใกล้เคียงกับการศึกษาของ สมยศ (2524) พบว่าอายุการเป็นสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกรเฉลี่ย 2.59 ปี

5. การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษากลุ่มยุวเกษตรกร การที่กลุ่มยุวเกษตรกรจะประสบความสำเร็จหรือไม่ั้น การสนับสนุนจากที่ปรึกษาภายในท้องถิ่น ก็มีผลมากเพราะที่ปรึกษาจะให้ความช่วยเหลือทางด้านปัจจัยการผลิตและปัจจัยอื่นๆ รวมทั้ง คำแนะนำในการทำโครงการซึ่งรวมทั้ง การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรด้วย เพราะจะเป็นผู้นำ เอาจบประมาณที่ได้จากทางราชการมาสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกร กลุ่มที่ประสบความสำเร็จนั้น เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรจะให้ความร่วมมือ สนับสนุนพร้อมกับที่ปรึกษายุวเกษตรกรประจำท้องถิ่นด้วย จากการศึกษาของ ประสงค์ (2510) ได้ศึกษางาน ของที่ปรึกษาของยุวเกษตรกรประจำท้องถิ่นจังหวัดต่างๆ ภาคใต้ พบว่า อาชีพที่ปรึกษาส่วนใหญ่เป็นครูได้รับการติดต่อให้เป็นที่ปรึกษา จากกลุ่กรรรมอำเภอ จังหวัดเป็นส่วนใหญ่ บทบาทหลักของที่ปรึกษาคือเป็นที่ปรึกษาทั่วไป ตั้งหน่วย แนะนำควบคุม โครงการ หาผู้อุปถัมภ์ โฆษณาส่งเสริมงานของยุวกลุ่กรร และใช้เวลาส่วนใหญ่ในวันหยุด

ราชการและตอนเย็นของวันปกติและร้อยละ 53 ใช้เวลาทำงาน 1-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ กิจกรรมของสมาชิก เน้นหนักตามจำนวนยุวกสิกร ทางด้านพืช สัตว์ คหกรรมตามลำดับ พืช นั้นปลูกผัก พืชสวนครัว สัตว์เลี้ยงไก่ สุกร เป็ด ตามลำดับ ปัญหาส่วนใหญ่ของที่ปรึกษาคือ งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดความรู้ทางการเกษตร ในขณะที่เดียวกัน สุเทพ (2510) ได้ศึกษางานของที่ปรึกษายุวกสิกรประจำท้องถิ่นต่างๆ ในภาคเหนือพบว่าเป็นที่ปรึกษาเพราะ ได้รับการติดต่อจากกสิกรรมอำเภอ บทบาทส่วนใหญ่มากน้อยตามลำดับคือเป็นที่ปรึกษาทั่วไป และแนะนำควบคุมโครงการ โฆษณาส่งเสริมยุวกสิกร หาเงินบำรุงหน่วย และทำงานนอกเวลาราชการประมาณ 1-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์เป็นส่วนใหญ่และสมพร (2510) ได้ศึกษาถึง บทบาทและข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับที่ปรึกษายุวกสิกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า เป็นที่ปรึกษาเพราะ ได้รับการติดต่อจากกสิกรรมอำเภอ การปฏิบัติงานส่วนใหญ่ของที่ปรึกษา คือ ปรึกษาทั่วไป แนะนำควบคุมโครงการหาเงินมาบำรุงหน่วย เวลาที่ใช้ในการทำงาน ใช้เวลาในวันหยุดราชการ จุมพล (2510) ได้ศึกษาบทบาทที่ปรึกษายุวกสิกรปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินงาน ในภาคกลางพบว่าส่วนใหญ่ใช้เวลาวันหยุดราชการปัญหาส่วนใหญ่ คือ งบประมาณไม่เพียงพอ และต้องการได้รับการฝึกอบรมและเกษณี (2510) ได้ศึกษาวิธีการดำเนินงานของยุวกสิกรอำเภอภาษีเจริญ จังหวัดธนบุรีพบว่า กิจกรรมส่วนตัว ได้แก่ ปลูกพืช เลี้ยงไก่ ร้อยละ 57 เป็ดร้อยละ 14 ได้รับความสนับสนุนเรื่องทุนดำเนินการจากทางราชการ ส่วนสุทธิ (2521) ได้สรุปแนวทางของยุวกสิกรกรไทยว่างานยุวกสิกรกรจะดำเนินงาน ได้ผลมากน้อยแค่ไหนนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ ตัวสมาชิกเอง ที่ปรึกษาของกลุ่มยุวกสิกรกรและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบกลุ่มยุวกสิกรกร นอกจากนั้นประกอบด้วย ปัจจัยอื่น ๆ อีกเป็นตัวกระตุ้นให้งานสำเร็จ ได้แก่ความร่วมมือของผู้ปกครอง เจ้าของฟาร์มและงบประมาณที่ฝ่ายยุวกสิกรกรได้รับในแต่ละปี ซึ่งจารุวรรณ (2527) ได้ศึกษาถึงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ยุวกสิกรกรประจำอำเภอ ในโครงการช่วยเหลือปรับปรุงการดำเนินงานยุวกสิกรกรแห่งประเทศไทยพบว่าปัจจัยที่ทำให้การปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ยุวกสิกรกรระดับอำเภอ ส่วนมากประสบความสำเร็จคือ การที่ต้อง

ทำงานด้านเดียวและมีความรู้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ในขณะเดียวกัน ปวิต (2528) ได้ศึกษาการให้การสนับสนุนของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร และเรื่องการสนับสนุนงานยูว-เกษตรกรของที่ปรึกษากลุ่มยูวเกษตรกร พบว่าเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรต่องานกลุ่มยูวเกษตรกร ส่วนใหญ่ได้ให้การสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 25.33 และที่ปรึกษาส่วนใหญ่ได้ให้การสนับสนุนยูวเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 64 และไม่ให้การสนับสนุน ร้อยละ 36

6. การสนับสนุนจากผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกร กลุ่มยูวเกษตรกรจะประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง และผู้ปกครองจะต้องให้ความสำคัญของกลุ่มยูวเกษตรกรในทุกๆ เรื่อง ในอันดับแรกผู้ปกครองต้องอนุญาตบุตรหลานให้สมัครเป็นสมาชิกยูวเกษตรกร ซึ่งจากการศึกษาของสมชาย (2528) ได้ศึกษา ถึงความรู้และความต้องการของผู้ปกครองสมาชิกยูวเกษตรกรเกี่ยวกับการดำเนินงานยูวเกษตรกรในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า บุคคลที่แนะนำผู้ปกครองให้อนุญาตบุตรหลานสมัครเข้าเป็นสมาชิกยูวเกษตรกร คือ ผู้ใหญ่บ้าน และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรนอกจากนี้ยังพบว่าผู้ปกครองสมาชิกยูวเกษตรกรส่วนมากมีความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานยูวเกษตรกรดีในเรื่องต่างๆ เรียงจากมากไปน้อยตามลำดับ คือ กิจกรรมกลุ่มยูวเกษตรกร บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มยูวเกษตรกรหลักการและระเบียบของกลุ่มยูวเกษตรกร กลุ่มยูวเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จผู้ปกครองจะสนับสนุนในเรื่องการสมัครเข้าเป็นสมาชิกยูวเกษตรกรตรงกับการศึกษาของ พงษ์สุริยนต์ (2527) ซึ่งได้ศึกษาความต้องการของผู้ปกครองในการดำเนินงานของสมาชิกยูวเกษตรกรในจังหวัดนครนายก พบว่า ผู้ปกครองส่วนมากสนับสนุนให้ยูวเกษตรกรเข้าเป็นสมาชิกยูวเกษตรกร เพื่อต้องการให้ยูวเกษตรกรมีความรู้ทางการเกษตรจะได้นำไปประกอบอาชีพเกษตรกรในอนาคต แต่ ปวิต(2528:50) ได้ศึกษาเรื่องการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อโครงการงานส่วนบุคคลงานกลุ่มย่อย และงานรวมของสมาชิกยูวเกษตรกรในจังหวัดกาญจนบุรีพบว่า ผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ให้การสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 70 และให้การสนับสนุน คิดเป็น ร้อยละ 30 เท่านั้น ทั้งนี้เป็นเพราะยังไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ และประโยชน์ในการดำเนินงานกลุ่มยูวเกษตรกร เท่าที่ควรอาจจะ

เนื่องจากขาดการชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมและผู้เกี่ยวข้อง

7. ขนาดของกลุ่มยุวเกษตรกร หรือ จำนวนสมาชิกของกลุ่มยุวเกษตรกรมีจำนวนมาก น้อย เป็นปัจจัยที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จของกลุ่มยุวเกษตรกรน่าจะเกี่ยวข้องกับขนาดของกลุ่มยุวเกษตรกร กลุ่มยุวเกษตรกรที่มีขนาดเล็ก น่าจะประสบความสำเร็จ มากกว่ากลุ่มยุวเกษตรกรที่มีขนาดใหญ่ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า กลุ่มขนาดเล็กมีความสามัคคีและมีความพร้อมเพรียงมากกว่ากลุ่มที่มีขนาดใหญ่ ปวิต (2528:76-78) พบว่า ปัญหาที่สมาชิก ไม่อยากทำโครงการรวม มีสาเหตุมาจากความไม่พอใจในส่วนแบ่งที่ได้รับเพราะ ได้น้อยต้องแบ่งกันหลายคน ปัญหาไม่มีโครงการของกลุ่ม สาเหตุ คือ สมาชิกไม่ร่วมมือกัน รายได้น้อยเพราะต้องแบ่งกันหลายคนและปัญหาสมาชิกไม่ค่อยสามัคคีและแบ่งแยกกัน สาเหตุคือ ขาดการประสานงานและความเข้าใจกันดี ระหว่างสมาชิก เพราะมีจำนวนมาก ซึ่งตรงกับในทิศทางในการส่งเสริม และพัฒนาเยาวชนเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535-2539 ได้มีการปรับปรุงในส่วนคุณสมบัติของสมาชิกยุวเกษตรกร จำนวนสมาชิกต่อกลุ่มจากการกำหนดให้มีตั้งแต่ 15-30 คนก็สามารถปรับลดให้กลุ่มมีสมาชิกไม่ถึง 15 คน ก็ได้ทั้งนี้จำนวนสมาชิกอาจจะไม่พอหรือขาดคุณสมบัติที่สำคัญคือจำนวนสมาชิกน้อยนั้นอาจจะมีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มยุวเกษตรกรก็ได้

8. การมีส่วนร่วมในงานของกลุ่มของสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกร การมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนและกระตุ้นให้ยุวเกษตรกรให้ความสนใจ และร่วมมือในโครงการรวมของกลุ่ม ทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จจากการศึกษาของ ปวิต (2528:45) พบว่า เรื่องการมีส่วนร่วมในงานกลุ่มยุวเกษตรกรส่วนใหญ่ ยุวเกษตรกรได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของกลุ่ม ทั้งงานส่วนบุคคลคืองานที่ยุวเกษตรกร ไปจัดทำเองที่บ้าน ถึงร้อยละ 86.67 รองลงมาได้ดำเนินงานในโครงการรวมร้อยละ 70 และงานที่ดำเนินการน้อยคืองานกลุ่มย่อยร้อยละ 36 ทั้งนี้เพราะงานกลุ่มย่อยนั้นเป็นการจับกลุ่มย่อยตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป .เพื่อทำโครงการยุวเกษตรกรจะทำในรูปของงานกลุ่มรวม ยุวเกษตรกรจะได้มีส่วนร่วม ในทำนองเดียวกันกับ พระเยาว์ (2524) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจเลือกงานนั้นส่วนใหญ่เป็นตัว

ยูวเกษตรกรเอง แสดงว่ายูวเกษตรกรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ สมาชิกส่วนใหญ่ไม่คิดจะลาออก และมีความคิดเห็นว่า ควรจัดตั้งกลุ่มเพิ่มเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ทางการเกษตร ส่วนโยธิน (2529) ได้พบปัญหาความไม่มั่นใจในความรู้ ไม่กล้าแพร่กระจายความรู้ ไม่มีโอกาสแพร่กระจายความรู้ และไม่ต้องการแพร่กระจายความรู้ เพราะยังขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งตรงกับ พงษ์สุริยนต์ (2527) ซึ่งพบว่า ร้อยละ 72.50 ผู้ปกครองต้องการให้ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรทำหน้าที่ช่วยแนะนำช่วยเหลืออบรม ยูวเกษตรกรให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเพิ่มขึ้น เพราะยูวเกษตรกรยังขาดความรู้ด้านการเกษตร และขาดการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของกลุ่ม

9. ความรู้ทางการเกษตรของสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกร กลุ่มยูวเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จนั้นน่าจะมีความรู้ทางการเกษตรมากกว่ากลุ่มยูวเกษตรกรที่ไม่ประสบความสำเร็จทั้งนี้ เพราะว่า สมาชิกที่มีความรู้ทางการเกษตรดี ย่อมทำโครงการรวมให้ประสบความสำเร็จได้มากกว่า ซึ่งตรงกับ ปวิต (2528 : 59-60) พบว่า กลุ่มที่ประสบความสำเร็จ สมาชิกส่วนใหญ่มีความรู้ดีด้านวิชาการเกษตร และเคหกิจเกษตร คิดเป็นร้อยละ 86.67 ส่วนกลุ่มที่ไม่ประสบความสำเร็จนั้น มีความรู้ทางวิชาการเกษตรและเคหกิจเกษตรคิดเป็นร้อยละ 60 ทำนองเดียวกับ พะเยาว์ (2524) ได้ศึกษาความต้องการความรู้ของสมาชิกยูวเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จ ได้รับแหล่งความรู้ทางการเกษตรส่วนมากจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร รองลงมาคือ จากบิดามารดาและที่ปรึกษาส่วน โยธิน (2529) พบว่าการแพร่กระจายความรู้ทางการเกษตรของสมาชิก ส่วนมากกระทำโดยการพูดคุยกับบุคคลภายในบ้าน ซึ่งศิริจรรยา (2529) ก็พบว่าการยอมรับความรู้ทางการเกษตรของยูวเกษตรกรมี ปัญหาเนื่องจากมีปัญหาที่สำคัญ 3อันดับ ได้แก่ ปัญหาความรู้ความชำนาญทางการเกษตรของตัวสมาชิกยูวเกษตรกรเอง รองลงมาได้แก่ ความรู้ทางการเกษตรของที่ปรึกษาและปัญหาเรื่องเงินทุน

10. ความต้องการพวกพ้องของสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกร สุโท (2520:51-52) กล่าวถึงความต้องการและความสนใจของวัยรุ่น มีลักษณะเด่น ของความต้องการ คือ ต้องการ

เกี่ยวกับเรื่องเพศความต้องการเป็นอิสระเสรี ในวงสังคม ความต้องการให้คนอื่นนับถือว่าตัวเองเป็นผู้ใหญ่ ความต้องการหาเลี้ยงชีพเอง ความต้องการได้มีตำแหน่งหน้าที่เด่นๆ ความต้องการมีแนวชีวิตส่วนตน โดยเฉพาะ และ Rigon(1957) แห่ง The Union College Character Reseach อารี(2516:55-56) อ่างโดยสุโท(2520:51-52) ได้ศึกษาพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์เด็กระหว่างอายุ12-18ปี สรุปผลได้ว่า อายุ 12-14ปี เด็กจะสนใจในกิจกรรมปัจจุบัน ไม่ชอบวางแผน12-16 ปี สนใจต้องการเรียนรู้และโอกาสเลือกและทดลองทำอาชีพที่สนใจ เพื่อเป็นการเตรียมตัวล่วงหน้า อายุ 14-16ปี ช่วงนี้ การจินตนาการส่วนมากจะเกี่ยวกับอาชีพที่เด็กมุ่งหวังในอนาคต ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย ชอบการผจญภัยที่ตื่นเต้นของเด็กพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว อายุ 16-18 ปีเยาวชนในช่วงอายุนี้ต้องการที่จะใช้จินตนาการของตนอย่างเต็มที่ เด็กมักจะจินตนาการของตนไว้ไวในแง่ดี มีความทะเยอทะยาน ความสนใจของเด็กมั่นคงพอที่จะกำหนดเกี่ยวกับทัศนคติที่สำคัญของเขา และทำให้ช่วงอายุนี้เป็นช่วงอายุที่เหมาะสม สำหรับการได้รับคำแนะนำและทดสอบต่อการเลือกอาชีพ สามารถแก้ปัญหาและสามารถทำงานร่วมกับกลุ่มอย่างแข็งขัน

สมภพ (2525 : 6-7) ได้เรียบเรียงในพระราชพิธีฉลองพระชนมายุ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี กล่าวว่า ในหมู่คณะของเด็กวัยรุ่น มักจะมีเด็กที่เป็นผู้นำที่เรียกว่า "หัวโจก" "ลูกนี่" เด็กที่เป็นหัวหน้าหรือจำฝูงนี้มัก จะเป็นเด็กมีอายุมากกว่าเด็กคนอื่นในคณะ มีความฉลาดและมีฝีมือในทางใดทางหนึ่ง เป็นต้นว่าเป็นนักกีฬา มีฝีมือในทางต่อสู้และหมัดมวย นักดนตรี เป็นต้น ความต้องการเข้าพวกจะทำให้เด็กๆ "หลง" และยอมทำตามคำสั่งของ "ลูกนี่" ดังนั้นถ้าเด็กที่ไม่รู้ความจริงว่าสิ่งใดผิดหรือชอบ ก็จักทำให้เกิดการกระทำที่มิชอบได้ ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตนเองและสังคม ทั้งนี้ ยังมีอิทธิพลของหมู่พวกหรืออิทธิพลของฝูงชนอีกประเภทหนึ่งซึ่งเป็นอันตรายอย่างยิ่งแก่เด็กวัยรุ่น คืออิทธิพลของฝูงชนที่เรียกว่า "MOB" คือฝูงชนซึ่งรวมกลุ่มรวมพวกกัน กระทำการใดๆ ในทางทำลาย เช่น การยกพวกตีกัน พลั้งของความต้องการหมู่พวกนั้น ควรนำมาใช้ในทางที่เป็นคุณประโยชน์ โดยร่วมกันจัดกิจกรรมต่าง ๆ

Maslow (1970 : 35-58) ได้จัดความต้องการชั้นสูงของมนุษย์ โดยลำดับไว้ 5 ขั้นตอน คือ ความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการพวกพ้อง ความต้องการเกียรติ ความต้องการความสำเร็จ ด้วยตนเอง พนม (2529) ได้กล่าวว่า กลุ่มช่วยตอบสนองความต้องการของสมาชิก โดยการที่สมาชิกร่วมกันเป็นกลุ่มนั้นแต่ละคนย่อมมีความต้องการอยู่ในจิตใจของตน และโดยธรรมชาติของมนุษย์จะอยู่คนเดียวไม่ได้ Hicks & Gullett อ้างโดย รัชนิกร (2528) กล่าวว่าบุคคลเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มและองค์กร เป็นเพราะบุคคลคาดว่าจะได้ รับการตอบสนองทางด้านวัตถุประสงค์ส่วนตัว ทั้งนี้เพราะเขาเองเพียงลำพัง ไม่อาจได้รับการตอบสนองได้ รัชนิกร (2528) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลทำให้ชาวชนบทเข้าร่วมกลุ่มและองค์กร ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติที่ต่อการเข้ากลุ่มและความคาดหวังที่สมาชิกในกลุ่มมีอยู่มักจะเป็น เรื่องของประโยชน์พึงได้ 2 ประการคือ ประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ เงินทุนความรู้ในการประกอบอาชีพรายได้ที่เพิ่มขึ้นและการช่วยเหลือด้านการตลาด ประโยชน์ด้านสังคม ได้แก่ เกียรติยศ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนสมาชิกกลุ่มด้วยกัน ความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกกลุ่ม กลุ่มเจ้าหน้าที่

11. ลักษณะความเป็นผู้นำของสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกร ปัจจัยที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จของกลุ่มยุวเกษตรกร จะต้องเกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นผู้นำของยุวเกษตรกร กิติ (2531:153) ได้กล่าวว่ากลุ่มจะพัฒนาให้ดีและมีประสิทธิภาพต้องอาศัย เวลาและความอดทนของสมาชิกกลุ่มที่จะต้องมีผู้นำกลุ่ม เป็นผู้มีลักษณะผู้นำที่ดีจนเป็นที่ยอมรับนับถือและได้รับการไว้วางใจจากกลุ่มฯ ให้โอกาสแก่สมาชิกได้ร่วมงามและแสดงออกทุกวิถีทาง เพื่อที่จะพัฒนาตนเอง ที่จะ เป็นผู้นำที่ดีในอนาคตซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มยุวเกษตรกรที่จะฝึกให้ยุวเกษตรกรเป็นผู้นำ กล้าพูด กล้าทำ ในสิ่งที่ถูกต้องเพื่อพัฒนาการลักษณะความเป็นผู้นำทำนองเดียวกับ Beal และคณะ (1961) ได้อธิบายถึงการดำเนินการหรือการจัดการของกลุ่มยุวเกษตรกรก็เช่นเดียวกับกลุ่มอื่นๆในสังคมเช่น กลุ่มยุวกาชาด กลุ่มลูกเสือกลุ่มจัดสวนต้องการผู้นำหรือหัวหน้าที่จะ เป็นผู้ชี้แนวทางผู้สั่งการตลอดจนผู้จัดการในการดำเนินงาน

ใดๆของกลุ่มเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ เช่นเดียวกับ พงษ์ศักดิ์ (2533:140-144) ได้กล่าวว่า ผู้นำนั้นมีบทบาทมากในการดำเนินงานของกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่ม ยุวเกษตรกรและการสร้างผู้นำในกลุ่มยุวเกษตรกร เป็นสิ่งสำคัญมาก ดังคำกล่าวที่ว่า "ไม้อ่อนดัดง่าย ไม้แก่ดัดยาก" ดังนั้นเมื่อดัดไม้อ่อนย่อมสามารถทำให้สวยงาม มีประโยชน์ ย่อมมีคุณค่าอย่างยิ่ง ผู้นำกลุ่มยุวเกษตรกร สามารถแบ่งได้ 4 ระดับ ดังนี้คือ ผู้นำกลุ่ม (organization leader) หมายถึงผู้นำของกลุ่มยุวเกษตรกรหรือประธานกลุ่ม ซึ่งย่อมจะเป็นผู้จัดการหรือวางนโยบาย ในการทำตนตลอดจนตั้งคณะกรรมการอื่นได้ ผู้นำโครงการ (project leader) โดยทำงานร่วมกับสมาชิกในโครงการเฉพาะเจาะจงลงไปซึ่งสามารถช่วยกลุ่มอื่นๆได้อีก ผู้นำกิจกรรม (active leader) ผู้นำในขั้นนี้จะทำหน้าที่ร่วมกับสมาชิกในกิจกรรมเฉพาะอย่างและผู้นำอ่อนอาวุโส (ผู้นำชั้นรอง) (junior leader) กลุ่มยุวเกษตรกรนั้น มีวัตถุประสงค์อันหนึ่งในการพัฒนาการเป็นผู้นำที่ดีแก่ยุวเกษตรกร มีโครงการให้ยุวเกษตรกร ได้มีโอกาสฝึกงานหรือการเป็นผู้นำ ซึ่งย่อมจะเริ่มงานและฝึก เป็นผู้นำระดับคำสั่ง ไปก่อนที่จะได้รับงานกิจกรรมในกลุ่ม ซึ่งยุวเกษตรกรย่อมจะผลิตเพลติดต่อการทำงานแก่กลุ่ม และเป็นสิ่งที่ฝึกให้เข้าเป็นผู้นำได้อย่างดีจะเห็นได้ว่าลักษณะ ความเป็นผู้นำในกลุ่มยุวเกษตรกร ซึ่งพอจะแบ่งได้หลายระดับ จำเป็นต้องอาศัยการทำงาน ร่วมกัน และประสานงานกัน เป็นอย่างดี จึงจะทำให้กลุ่มดำเนินไปได้ด้วยดี มีประสิทธิภาพ และดำเนินงานได้ผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ได้ตั้งใจไว้จากทฤษฎี ตลอดจนแนวคิดและ ผลงานวิจัยที่กล่าวมานั้นจะเห็นได้ ว่าการที่กลุ่มยุวเกษตรกรจะประสบความสำเร็จได้หรือไม่ นั้น มีปัจจัยหลายประการทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและจิตวิทยา ที่มีผลต่อการประกอบ กิจกรรมโดยเฉพาะการศึกษาในเรื่อง ของการเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มยุวเกษตรกรนั้นยังมีผู้ทำการศึกษาน้อยมาก ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงได้เลือกศึกษาปัจจัยทาง เศรษฐกิจ สังคมและจิตวิทยาบางประการได้แก่ ผลตอบแทนสมาชิกยุวเกษตรกรจากการทำงานรวม ของกลุ่ม พื้นที่ทำการเกษตรผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่มอายุของสมาชิกกลุ่ม อายุของของ สมาชิกกลุ่ม ระยะเวลาการเข้าร่วมกลุ่มของสมาชิก ขนาดของกลุ่ม การสนับสนุนของ

เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษากลุ่ม การสนับสนุนจากผู้บริหารของสมาชิกกลุ่ม การมีส่วนร่วมในงานกลุ่มของสมาชิกกลุ่ม ความรู้ทางการเกษตรของสมาชิกความต้องการ พกพ้องของสมาชิกกลุ่ม ลักษณะความเป็นผู้นำของสมาชิกกลุ่มและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ สมาชิกกลุ่มยูว เกษตรกรซึ่งมีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มยูว เกษตรกรในจังหวัดปราจีนบุรี ซึ่ง ผลการวิจัยนี้คาดว่าจะประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้อง ในการวางแผนพัฒนา และส่งเสริม การดำเนินงานกลุ่มยูว เกษตรกร ในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี และในแหล่งอื่น ๆ ต่อไป

12. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสมาชิกกลุ่มยูว เกษตรกร David McClelland และ J.M. Atkinson อ้างโดย นันทรัตน์ (2534) ได้ให้ความหมายว่าคือ ความต้องการของ บุคคลในการที่จะฟันฝ่าอุปสรรคต้องการทำงานให้บรรลุจุดมุ่งหมาย อย่างมีประสิทธิภาพแข่งขันกันด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยมหรือทำให้ดีกว่าบุคคลอื่นรู้สึกสบายเมื่อประสบความสำเร็จและ วิตกกังวลเมื่อประสบความสำเร็จล้มเหลวซึ่งสอดคล้องกับ ชูชีพ (2518) อ้างโดยนันทรัตน์ (2534) ที่รายงานถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นความปรารถนาที่จะประสบผลสำเร็จและความเชี่ยวชาญในงานที่ยากซับซ้อนเมื่อเผชิญกับอุปสรรคก็จะไม่ทอดทิ้ง จะมีความวิริยะอุตสาหะฝ่าฟัน อุปสรรคทั้งมวลให้หมดสิ้นไป ต้องการอิสระในการแสดงออกทั้งในที่ที่เป็นรูปธรรมและแนว ความคิดมีความรู้สึกต้องการชัยชนะในการแข่งขันหรือดีเด่นกว่าบุคคลอื่นให้เท่าเทียมมาตรฐานอันสูงส่งที่ตัวเองตั้งไว้ มักมีความรับผิดชอบสูงชอบเป็นผู้นำ กล้าเสี่ยง สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าและทำงานอย่างมีประสิทธิภาพแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดใน การดำเนินงานของกลุ่มซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ McClelland (1965) อ้างโดย นากและคณะ (2522) ได้ศึกษาค่านิยม (values) ทศคติ (attitude) และแรงจูงใจ ชนิดต่างๆ (need achievement) McClelland ได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์วัดจาก หนังสืออ่านของเด็กในประเทศนั้นๆพบว่า คนในประเทศที่ใช้ไฟฟ้ามากมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สูงกว่าคนในประเทศที่ใช้ไฟฟ้าน้อยการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของประชาชนในประเทศนั้นๆ McClelland ได้ใช้วิธีวัดโดยส่วนรวม กล่าวคือ วิเคราะห์เนื้อหาของวรรณกรรมในสมัย นั้นๆและคำจารึกที่ยังหลงเหลือมาถึงปัจจุบันสำหรับสังคมที่ยังเป็นชนเผ่าที่อ่าน เขียนไม่ได้

นั้นเขาได้พิจารณาจากนิทานพื้นเมืองการที่ เขาใช้สิ่งทกกล่าวมาแล้วเป็นเครื่องวัดหรือพิจารณาถึงแรงจูงใจชาติต่างๆ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นผลอันเกิดจากจิตนาการ ความนึกคิดของคนในชาตินั้นจึงสามารถสะท้อนภาพให้เห็นถึงทัศนคติ ความนึกคิดตลอดจนคุณภาพของคนในชาตินั้นได้อย่างดีผลปรากฏว่าประเทศที่เจริญทางเศรษฐกิจจะมีลักษณะความต้องการสัมฤทธิ์ผล นำมาก่อนราว 50 ปี ออมร และชัตยา (2515) อ้างโดย นายและคณะ (2522) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาเป็นรายบุคคลนั้นนักเศรษฐศาสตร์ และนักสังคมวิทยามีความเห็นว่าคุณสมบัติที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการพัฒนาทางเศรษฐกิจเพราะเป็นผู้ทำให้กำลังผลิต (productive capacity) เพิ่มขึ้น เขาจึงได้ศึกษาสำรวจ และทดสอบพฤติกรรมของเด็กหนุ่ม ในประเทศต่าง ๆ ว่าผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกับผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำนั้นแตกต่างกันอย่างไร ในพฤติกรรมที่แสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีลักษณะดังนี้

1. มีความกล้าเสี่ยงพอควร (moderate risk taking) ในกรณีที่ต้องการใช้ความสามารถไม่ใช่โชคช่วย มีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยว ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำนั้นมีความกล้าเสี่ยงน้อยหรือน้อยจนเกินไป ทั้งๆที่ทำได้

2. ชยัน (energetic) หรือชอบทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ อันจะทำให้ตนเองรู้สึกว่าได้ประสบความสำเร็จที่ต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงนั้น หาได้ชยันขันแข็งในทุกกรณีไม่จะมีมานะปากเพียรกัดต่อเมื่อสิ่งทีกระทำนั้นมีความท้าทายความสามารถของตน และจะทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกว่าได้ทำงานที่สำคัญให้สำเร็จลุล่วงไปเท่านั้น ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักไม่ชยันขันแข็งในงานอันเป็นกิจวัตร แต่จะชยันขันแข็งเฉพาะงานที่ต้องใช้สมองขบคิดงานที่ไม่ซ้ำแบบใครหรือวิธีการใหม่ๆ ที่จะแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วงไป

3. รับผิดชอบในตนเอง (individual responsibility) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มักพยายามทำงานให้สำเร็จ เพื่อความพึงพอใจของตนเอง มิใช่เพื่อหวังจะให้คนอื่นยกย่อง ชอบมีเสรีภาพพอสมควรในการที่จะคิดหรือทำอะไรที่ตนเองไม่ชอบให้คนอื่นบงการว่าตนควรทำเช่นนั้น เช่นนี้

4. ต้องการทราบแน่ชัดว่าการตัดสินใจของตนเองมีผลอย่างไร (knowledge of result of decision) พยายามปรับตนให้ดีขึ้น เมื่อทราบแน่ชัดว่าการกระทำของตนยังเกิดผลประการใด มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ผลต่ำ

5. คาดการณ์ล่วงหน้า (anticipation of future possibility) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ผลสูง มักจะเป็นผู้ที่มีแผนการระยะยาว เพราะเล็งเห็นการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ผลต่ำ

6. ความสันทัดในการจัดระบบงาน (organization skills) อาจคาดได้ว่าผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง มักจะเลือกผู้ร่วมงานที่มีความสามารถในงานนั้นมากกว่าที่จะเลือกผู้ร่วมงานตามคุณสมบัติอื่น

7. ชอบการแข่งขัน ต้องการชัยชนะ มีความทะเยอทะยาน ต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นเสมอ มีจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมที่เด่นชัดและแน่นอน พฤติกรรมจะมีเอกลักษณ์ของตนเอง

จากการวิจัยครั้งนี้นักยังพบว่าสมาชิกกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะแก้ปัญหาโดยใช้หลักการสูงกว่าสมาชิกกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ แสดงว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง นอกจากจะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการแก้ไขปัญหาโดยใช้หลักการสูง และผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมีแนวโน้มว่าจะมีความสามารถในการแก้ปัญหาโดยใช้หลักการต่ำด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเปรมจิตทัศนะ อ่าง โดยนถและคณะ (2522) จากการศึกษาผลการวิจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์พอจะกล่าวได้ว่าเป็น สมาชิกกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง กลุ่มนี้จะประสบความสำเร็จมากกว่าสมาชิกกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ทั้งนี้เนื่องมาจากการดำเนินงานของกลุ่มนั้นย่อมจะประสบปัญหาต่าง ๆ มากมาย สมาชิกกลุ่มนี้จะต้องยอมรับปัญหาเหล่านี้ สมาชิกกลุ่ม จะต้องมีความสามารถในการแก้ปัญหาและจะต้องหาวิธีการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ และวิธีการแก้ปัญหานั้นจะต้องพึ่งตนเองได้ในระยะยาว ไม่จำเป็นต้องรอให้หน่วยงานของราชการเข้าไปช่วยเหลือเสียก่อน ปัญหาในการดำเนินงานของกลุ่มมีมากมายกล่าว คือ จำนวนสมาชิกได้ลดลงและไม่ได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่

ที่ส่งเสริมการเกษตร ที่ปรึกษากลุ่มและบุคคลภายนอกเพราะขาดงบประมาณและการประชาสัมพันธ์ ร่องลงมากก็เป็นปัญหาที่เกี่ยวกับโรคและแมลงระบาดในไร่นาของกลุ่มฯ ต่อมาก็คือเป็นปัญหาเรื่องการขาดแคลนน้ำสำหรับใช้ในการทำงานรวมของกลุ่ม ต่อมาก็คือเป็นปัญหาเกี่ยวกับการถูกพ่อค้าคนกลางกดราคาราคาสินค้า และปัญหาสุดท้ายก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับสถานที่การดำเนินงานของกลุ่มอย่างไรก็ตามกลุ่มที่มีสมาชิกมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะประสบความสำเร็จสูง เพราะสมาชิกจะเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการพัฒนาการทำงานของกลุ่มและเป็นผู้ที่กำลังผลิตและผลิตสินค้าการเกษตรเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อภิชาติ (2533) ที่ว่ากลุ่มที่จะประสบความสำเร็จได้สมาชิกกลุ่ม ต้องมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง นอกจากนั้นสมาชิกกลุ่มฯ ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเป็น ผู้ที่กล้าเสี่ยงในการทำงานสูงกว่าสมาชิกกลุ่มผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ สมาชิกกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเองมิใช่เพื่อหวังจะให้ทางราชการหรือคนอื่นยกย่องสมาชิกกลุ่ม ที่ประสบความสำเร็จยังเป็นผู้ที่มีความขยันขันแข็งในการทำงานรวมงานย่อยและงานส่วนบุคคล เป็นผู้ที่ต้องการทราบให้แน่ชัดว่าการตัดสินใจของตนนั้นมีผลต่อความสำเร็จหรือไม่อย่างไร จะมีการวางแผนการดำเนินงานกลุ่มฯ ระยะยาว และสมาชิกกลุ่มที่ประสบความสำเร็จนั้น จะเป็นผู้ที่มักจะเลือกสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถในการทำงานมีความขยันขันแข็งในการทำงาน ลักษณะอุปนิสัยเรียบร้อย